

La. I

euāgelisāim? rāq̄ si q̄s ex pelago marj:
aā gurtā p̄r digito suo auferre. Sit at̄ no
mē dñi bñdicitū: q̄ p̄auit celos i prudētia
sua: q̄ p̄pauit sc̄is suis regnū r̄ gaudiū añ
p̄stiturōz mūdi d̄ q̄ suspirāt r̄ lugēt r̄ tūc
audient: venite oēs q̄ ploratj: gaudete in
gaudio meo r̄ videte me r̄ letet̄ cor v̄m:
rosā v̄sa rāq̄ herba floreat: ibi laudatō: r̄
exultatio: r̄ iucūditas sēpiterna ē dilectis
simi fr̄s: illic fulgebit̄ sicut sol: illic leta
bimī leticia ienarrabili. Illic r̄ deū vide
bit̄ q̄ ē bonoz oim potissimū: illic vobis
christ̄ d̄mōstrabit oēm gl̄iaz p̄fis: r̄ sc̄tōz
officia āgeloz: illic adorabim̄ p̄fēs i atri
is sc̄is: illic sine fluctib̄ r̄ p̄turbatiōib̄
vite viuem̄: illic choroz miscem̄ cū chorj
sc̄tōz: illic auferet̄ ab oculis n̄ris lachryma
q̄ pupillas oclōz n̄roz obnubilat: illic cā
tabim̄ r̄ dicet̄: mirabiles dñe i sc̄is tuis
illic p̄strebimur dño: qz repleti sum̄ m̄ia
tua: exultauim̄ r̄ letati sum̄ i omib̄ die
b̄ n̄ris: delectati sum̄ p̄ oib̄ dieb̄ q̄b̄
nos hūilitasti: qm̄ magificata sūt opa tua
dñe: oia i sapia fecisti. Bñdic̄ ḡ ania mea
dño: r̄ ne obliuiscarj oēs retributiōes ei?
q̄ pp̄iti? sit oib̄ liq̄tatib̄ tuis q̄ sanat oēs
lāguozes tuos: q̄ redemit̄ d̄ iteritu vitā tu
am: q̄ coronat te i misericōdia r̄ miseriōe: gl̄a
tibi christe: gl̄a tibi: qz iudicia tua ab yf̄
m̄tra r̄ p̄missiōes tue iſerutabiles r̄ iuesti
gabiles vie tue: q̄s sapiēs r̄ itelliger̄ hec?
Quia recte vie dñi r̄ iusti pambulabūt p̄
eas: ip̄j at̄ infirmabūt i eis. Gl̄a p̄fi r̄ n̄
l̄io r̄ sp̄s sc̄tō: r̄ nūc r̄ sp̄ r̄ in sc̄la s. amē.
Scri Effrē diaconi lib̄ d̄ iudicio di explicit

Incipit liber eiusdē de Be
atitudine anime.

Multos in diuersis virtutib̄
r̄ bōis exercitijs se occupātes: b̄rōs p̄dicās
negligētēsq̄ ex metuenda mortj hora r̄ e
gressu aie de corpe p̄terrēs. Ca. I.

I b̄ **L**atus q̄ odio habu

erit h̄nc m̄sdū: r̄ solūmō meditatō
ei? i deo fuerit. B̄tūs q̄ execrat? fu
erit p̄ctū r̄ maliciā: r̄ deū solū r̄ benignū
r̄ redēptōzē p̄ctōz dilexerit: b̄tūs q̄ i terrj
sicut āgel? fuerit p̄uersar? r̄ imitator fa
ctus seraphi: castos iugiter r̄ sc̄tōs cogita
tus habuerit: b̄tūs q̄ effici meruerit agn?
dei: ab oib̄ polluz cogitatiōib̄ em̄sdar?
r̄ nō fuerit iplīcat? ac̄tib̄ m̄dū: b̄tūs q̄ ef
fecit? ē tot? ex itegro liber i dño r̄ q̄ ab oi

Capitulum

bus m̄sdū istū negotijs vanissimis libera
t? ē: b̄tūs q̄ sp̄ recordat? fuerit de illa die
tremēda: r̄ festinauerit lachrymaz fōtib̄
ablui: r̄ aie sue vulnera p̄curare. B̄tūs q̄
fuerit effect? rāq̄ nubes ad p̄ferēdā plu
uiā lachrymaz: p̄ q̄s possit extinguere flā
mas aduers? icēdia petōz. B̄tūs q̄ ābula
uerit i via dñi iugiter: sibi mansiones p̄
fectas faciēs: p̄ sinceritatē r̄ fidē: atz cha
ritatē p̄fectā. B̄tūs q̄ in bōis opib̄ q̄tidie
creuerit: p̄ disciplinā r̄ p̄nētiā sc̄tōz in
situationē: h̄ns in dño sp̄ certā vt videat
eū i claritate sua: r̄ regno r̄ gl̄a. B̄tūs q̄
memierit p̄cepti ei? de ocioso v̄bo: r̄ po
suerit custodiā ori suo ne excedat a christi
mādato. B̄tūs cui? fuerit aia: rāq̄ lignuz
q̄ plāratū ē sec? decursus aq̄: h̄ns sine
itermissiōe lachrymaz imbrē a quo crebit
us irrigat̄. B̄tūs q̄ plārat bonā plāratio
nē in aia sua virtutes. s. r̄ vitā sc̄tōz parū
r̄ deo placētis mōachoq̄. B̄tūs q̄ irrigat
plāratioēs suas lachrymis: christi sp̄ ero
rans vt sint fructifere r̄ acceptissime deo.
B̄tūs q̄ rāq̄ ab igne i charitate christi ex
arsierit: r̄ p̄bussit oēm turpissimā cogita
tionē r̄ pollutionē aie sue. B̄tūs q̄ effect?
fuerit terra bōa r̄ optia: afferēs fructū cē
tesimū r̄ sexagesimū r̄ tricesimū. B̄tūs q̄
iuenerit semē bonū: r̄ seminauerit in agro
pectorj sui. B̄tūs qui iuenerit thesaurū in
agro absconditū: r̄ vniuersa q̄ sūt m̄dū ab
h̄ctēs: ip̄m solū possiderit. B̄tūs q̄ sp̄ ha
buerit diē exit? sui añ ocl̄os: r̄ festinauerit
i illa hora par? eē: r̄ sibi aliq̄ tiorē p̄cl̄ p̄ra
ue p̄scie iueniri. B̄tūs q̄ iuenerit fiduciā i
illa hora exit? sui: qm̄ aia sepabit̄ a corpe.
Cū magno nāq̄ metu: magnisq̄ dolorib̄
sepabit̄. Veniēt̄ est̄ āgeli assumere aiaz
r̄ sepabunt eā a corpe: r̄ p̄ducēt eā añ tri
bunal imortāl̄: r̄ meruēdi iudicj. At illa
medrās opa sua: misera p̄remiscet. Gran
dis tior ē fr̄s: in illa hora mortj r̄ separā
onis aie a corpe: Assistēt̄ tūc ip̄i anie: opa
ei? q̄ die noctuzq̄ bona r̄ mala gessit. An
geli etiā festināt ac p̄perāt: ercludere eaz
a corpe. At illa audiēs act? suos: egredi
p̄timestit qz p̄ctōz aia cuz metu magno
r̄ tiorē horrēdo sepāt a corpe: r̄ tremēs sp̄
ac iugiter deffēs p̄git ad eternū supplicū
Ea ḡ hora cū aia diuidit̄ a corpe: videns
vniuersa opa sua: dicit eis. Date mihi vnt
us hore spaciū donec egrediar. Et r̄ndent
sil̄ oia opa eius: r̄ dicunt ei: tu nos egisti:
tua opa sum̄: recū sp̄ im? recūq̄ p̄gimus